

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 11. października 1902.

Treść: № 195. Rozporządzenie, tyczące się wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, którą zaprowadzono podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

195.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, kolei żelaznych i handlu z dnia 27. września 1902,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, którą zaprowadzono podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

W przedmiocie wylonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, tyczącej się zaprowadzenia podatku od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych, rozporządza się, co następuje:

I. Chwila wejścia ustawy w wykonanie.

Artykuł 1.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, tycząca się zaprowadzenia podatku od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych, zacznie obowiązywać jednocześnie z ustawami, wymienionymi w § 13ym tej ustawy, t. j. dnia 1. stycznia 1903.

II. Podatek od biletów jazdy.

Artykuł 2.

Podstawa opodatkowania.

W myśl § 1go ustawy, podatek biletowy wy-mierzany być ma od ceny jazdy, jaką w danej chwili

pobiera się za przewóz osób w krajach, w których ustanawia moc obowiązującą. Przez cenę jazdy rozumieć należy wszelkie należytości, które w krajach ustawą objętych z jakiegokolwiek tytułu pobierane są za przewóz osób na kolejach żelaznych. Świadczenia pieniężne innego rodzaju, jakoto kary, przepadłe pieniądze za zamówienia, opłaty za karty wstępna dworzec, należytości, za uiszczeniem których podróżujący, uprawniony na podstawie biletu do jazdy w ogóle, nabiera prawa na pewne miejsce w przedziale wagonu (Platzkarten) itd., nie podlegają opodatkowaniu.

Artykuł 3.

Różnica między kolejami głównymi, lokalnymi i małymi.

1. Za kolej lokalne w pojęciu § 1go, lit. b ustawy uważa się te kolej, które na zasadzie ustaw z dnia 25. maja 1880, Dz. u. p. Nr. 56, z 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81, lub z 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, otrzymały jako takie koncesyę.

2. Za kolej małe w pojęciu § 1go, lit. c ustawy uważa się te kolej, które stosownie do ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, otrzymały koncesyę jako kolej małe (trzeciorzędne).

3. Te kolej, które koncesjonowane są w sprawdzie pod nazwą kolej lokalnych (drugorzędnych), jednak nie na zasadzie ustaw w punkcie 1ym wymienionych, podlegają postanowieniom, odnoszącym się do kolej głównych.

Artykuł 4.

Komunikacja z krajami Korony węgierskiej, tudzież z Bośnią i Hercegowiną.

Postanowieniu § 2go ustawy podlegają z zasadą bilet y wydane do jazdy wprost w następujących kierunkach:

1. z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do krajów Korony węgierskiej, do Bośni i Hercegowiny i poza granice tych krajów;

2. z krajów Korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudież poza granice tych ostatnich;

3. z zagranicy przez królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane do krajów Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny, albo też przez kraje Korony węgierskiej lub Bośnię i Hercegowinę do królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych.

Artykuł 5.

Zniżony wymiar podatku.

Koleje główne, co do których zachodzą warunki, dotyczące wymiaru podatku w § 3im ustawy dla III. klasy ustanowionego, winny wniesć prośbę do Ministerstwa kolei żelaznych o uznanie tych warunków, dołączając do niej potrzebne dokumenty, a decyzyę, jaką rzeczone Ministerstwo wyda w tym względzie, przedłożyć właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

Artykuł 6.

Pobór podatku.

1. Podatek od biletów jazdy pobierać będą przedsiębiorstwa przewozowe od osób obowiązanych do uiszczenia należności za przewóz jednocześnie z opłatą za bilet.

2. Na biletach jazdy uwidoczniona być ma cała opłata, jaką się pobiera, to jest cena jazdy z doliczeniem podatku.

3. Przy doliczaniu podatku biletowego do taryfowych cen jazdy nie można części ułamkowych halerzy każdej z obu kwot z osobna zaokrągać na sumę wyższą lub niższą; zamiast więc zaokrągać osobno opłatę za przewóz a osobno podatek, należy uczynić to dopiero z należnością ogólną, jaka wynika po doliczeniu podatku do opłaty za przewóz, i to według postanowień, wydanych w tym względzie przez Ministerstwo kolej żelaznych.

4. Taryfy osobowe, które wskutek doliczenia podatku do cen jazdy uległy zmianom, przedłożyć należy przed ich zaprowadzeniem Ministerstwu kolej żelaznych do potwierdzenia.

Artykuł 7.

Oddawanie podatku do skarbu państwa.

1. Zarządy kolejowe winny na podstawie dochodów, uzyskanych każdego miesiąca z ruchu osobowego podatkowi podlegającego, obliczyć podatek biletowy i nie czekając na urzędowe wymierzenie, odesłać go do kaszy państwa.

2. Podatek biletowy składa się za przedłożeniem kontraktu (dokumentu złożenia) w tym urzędzie odbiorczym, który ustanowiony jest w siedzibie właściwej naczelnnej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

3. Gdyby do 15go dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po miesiącu, za który podatek ma być oddany, nie można było zrobić stanowczego obrachunku (punkt 4), w takim razie złożyć należycie najpóźniej tego dnia tytułem zadatku taką kwotę, jaka odpowiada ostatecznie obliczonej należności za ten sam miesiąc roku poprzedzającego, i zaokrąglić ją na 50 koron.

W pierwszym roku mocy obowiązującej ustawy zadatek ten wynosić będzie na kolejach głównych cztery razy tyle, na kolejach lokalnych dwa razy tyle, a na kolejach małych trzy razy tyle, ile wynosiły należności stemplove od biletów jazdy, uiszczone za ten sam miesiąc roku poprzedzającego.

4. Ostateczny obrachunek należności podatkowej nastąpić powinien najpóźniej do 15go dnia czwartego miesiąca, licząc od miesiąca, za który się podatek należy.

W tym ostatecznym obrachunku wykazać należy według przykładu w załączonym wzorze za-Wzór. wartego — i to oddziennie co do linii własnych, a oddziennie co do poszczególnych linii na obcy rachunek utrzymywanych — następujące szczegóły:

- a) dochód brutto, uzyskany z ruchu osobowego podatkowi podlegającego, przyczem części tego dochodu, które w myśl §§ 1, 2 i 3 ustawy podlegają rozmaitemu wymiarowi podatku, wyszczególnić należy każdą z osobna; wyszczególnienie to staje się względem ruchu, o którym mowa w § 2im ustawy, zasadnie, jeżeli w myśl artykułu 12go ustanowiono kwotę ryczałtową;
- b) kwoty podatkowe, przypadające od tego dochodu według ustawowych stop procentowych, przyczem co do obliczenia podatku trzymać się należy tej zasady, że na kolejach głównych podatek 12-procentowy od każdych 112 koron dochodu brutto wymierzony być ma w kwocie 12 koron;
- c) dopłatę lub nadpłatę, wynikającą z porównania sumy stanowczo obliczonej należności podatkowej z zadatkiem za dotyczący miesiąc za-placonym.

5. Doplątę lub nadpłatę wynikającą z ostatecznego obrachunku należy przy jednocośnem uiszczeniu miesięcznego zadatku z reguły brać w rachubę.

6. Ceny jazdy pobierane w walucie zagranicznej, przeliczane będą według kursów średnich, które Ministerstwo kolej żelaznych poda poszczególnym kolejom co miesiąca do wiadomości, a które stanowią mają także podstawę obliczania dochodu.

7. W celu ostatecznego sprawdzenia zapłaty podatku przedłożyć należy właściwej naczelnnej władz skarbowej pierwszej instancji (art. 9) co roku najpóźniej do 1. lipca obrachunek roczny za ostatni ukończony rok administracyjny.

Ten obrachunek roczny winien zawierać przedewszystkiem następujące szczegóły:

- a) sumę roczną dochodów z ruchu osobowego opodatkowanych w ostatecznych obrachunkach miesięcznych;
- b) dochód z ruchu osobowego, nie podlegającego podatkowi, przyczem rozróżniać należy:
 - α) te kwoty, które wykazane są wprawdzie w zamknięciu rachunków pod rubryką „dochód z ruchu osobowego”, jednak nie mogą być uważane za „cenę jazdy” (art. 1), i
 - β) owe kwoty, które wprawdzie poczytywać należy za „cenę jazdy”, które jednak na zasadzie szczególnego postanowienia ustawy uwolnione są od podatku biletowego (§. 9, lit. a, b i c i §. 10, zdanie ostatnie, ustawy).

Wszystkie te kwoty roczne wykazywać należy oddziennie od siebie, a to według poszczególnych tytułów uwolnienia.

Wolnego od podatku dochodu z przewozu osób według taryfy wojskowej (§. 9, lit. b ustawy) można niewykażywać szczegółowo, jeżeli dochód ten w zamknięciu rachunków dotyczącej kolei wykazany jest w osobnej rubryce.

Do obrachunku rocznego dołączyć należy jeden egzemplarz zamknięcia rachunków za dotyczący rok obrotowy.

Przytem należy wyjaśnić wszelkie różnice, jakie zachodziły między dochodem z ruchu osobowego, wykazanym w obrachunku rocznym, a takim samym dochodem, wykazanym w zamknięciu rachunku.

8. W celu sprawdzenia obrachunków, tyczących się podatku, winny przedsiębiorstwa kolejowe przedłożyć organom Administracji skarbowej na ich żądanie swe zapiski oryginalne i księgi.

Artykuł 8.

Kary porządkowe.

Nakładanie kar porządkowych, w sie 4 ustawy przewidzianych, zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolej żelaznych.

Najwyższa kwota tych kar porządkowych wynosi 500 koron.

Artykuł 9.

Tok instancji.

Z wyjątkiem przypadków, w których chodzi o nakładanie kar porządkowych w myśl art. 8go, do wydawania zarządzeń i decyzji, tyczących się podatku od biletów jazdy, powołana jest w pierwszej instancji ta naczelną władza skarbową pierwszej instancji (powiatowa dyrekcyja skarbu [oddział należytości], urząd wymiaru należytości), w której okręgu urzędowym zarząd dotyczącej kolei ma swoją siedzibę; dla zarządów kolejowych, których siedziba znajduje się poza granicami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, właściwą władzą jest główny Urząd wymiaru taks i należytości we Wiedniu.

Przeciw takim zarządzeniom i decyzjom dozwolony jest w myśl postanowień ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28, z wyłączeniem zwyczajnej drogi prawnej, rekurs do krajowej władz skarbowej, a w dalszym toku instancji do Ministerstwa skarbu, które rozstrzyga w porozumieniu z Ministerstwem kolej żelaznych.

Artykuł 10.

Uwolnienia osobiste.

W myśl §u 9go ustawy uwolnienie od podatku biletowego przysłuży:

- a) Najwyższemu Dworowi;
- b) osobom, przewożonym z zastosowaniem taryfy wojskowej; uwolnienie to jednak nie może być stosowane do jazdy osób wojskowych po cenie zniżonej w podróżach pozasłużbowych;
- c) robotnikom, którzy na zasadzie taryf, przez Ministerstwo kolej żelaznych zatwierdzonych, jadą za szczególnymi biletami robotniczymi (bilety tygodniowe dla robotników, bilety robotnicze do jazdy powrotniej, bilety do pociągów robotniczych itp.), kosztującymi najmniej o 50 od stamniej od ceny zwyczajnej, bez doliczenia podatku biletowego.

Co się tyczy osób poszukujących pracy, to ze względu na to, że zarządy kolejowe nie zaprowadziły jeszcze przewozu ich za biletami po cenach zniżonych, dalsze zarządzenia wydane będą dopiero w miarę przyznawania takich zniżek.

Artykuł 11.

Uwolnienie kolej małych od podatku.

1. Koleje małe, które służą do komunikacji w obrębie pewnej gminy i jej okolicy, korzystają

w myśl §u 10, lit. a ustawy z uwolnienia od podatku biletowego, o ile chodzi o przewóz osób w obrębie dotyczącej gminy i na obszarze o promieniu 10-kilometrowym, licząc od granicy gminy.

Koleje małe, które chcą korzystać z tego uwolnienia, winny postarać się, żeby naczelną władzą skarbową pierwszej instancji (art. 9) uznala je za należące do tej kategorii, i przedłożyć w tym celu potrzebne dokumenty. Decyzja co do takich prośb zastrzeżona jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych.

2. Jeżeli poszczególne linie takiej kolei małej (punkt 1) wychodzą poza oznaczony wyżej obręb, w takim razie ruch na tej części kolei, która położona jest poza tym obręcem, podlega podatkowi biletowemu, a przeto dochód z ruchu osobowego na tej części należy oddzielnie wykazywać. (Art. 7).

Od biletów, które upoważniają do jazdy z wolnego od podatku obszaru na obszar podatkowy podlegający, lub na odwrót, obliczyć należy podatek od tej części opłaty za jazdę, jaka wypada ze stosunku wolnej od podatku drogi do drogi podatkowej podlegającej.

III. Należytość stemplowa od biletów jazdy.

Artykuł 12.

Należytość stemplowa od poświadczek przyjęcia i odbioru, wydawanych przez przedsiębiorstwa kolej żelaznych i parowców na dowód przyjęcia osób do przewozu (bilety osobowe), ustanowiona pod liczbą taryfy 47, lit. e ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, obowiązywać będzie i nadal w wymienionych poniżej przypadkach, jednak z tą zmianą, że uiszczenie jej nie podlega ograniczeniu do maksymalnej kwoty, ustanowionej pod wzmiarkowaną liczbą taryfy, tudzież w §ie 2ym ustawy z dnia 11. maja 1871, Dz. u. p. Nr. 39. Przypadki te są następujące:

1. przewóz osób na kolejach żelaznych w kierunkach w §ie 4ym wymienionych, i

2. ruch osobowy na parowcach.

Wykazywanie i odsyłanie należytości stemplowej od biletów jazdy odbywać się ma w sposób dotyczeńowy.

Co się tyczy należytości stemplowej od biletów jazdy, postanowienie §u 12gu ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, zostaje nienaruszone, a Ministerstwo skarbu może na zasadzie tego paragrafu pozwolić zarządom kolej żelaznych na ich prośbę, żeby rzeczoną należytość stemplową od ruchu, w artykule 4ym oznaczonego, opłacały w stosownych kwotach ryczałtowych.

IV. Należytości stemplowe od przekazów na jazdę koleją żelazną (legitymacyi).

Artykuł 13.

Przedmiot należytości stemplowej.

Należytości stemplowej w §ie 12ym ustawy zaprowadzonej podlegają wszystkie przekazy (legitymacye) na wolną jazdę lub na jazdę po cenie zniżonej, co do których nie zachodzi okoliczność, któraby w myśl ustawy uzasadniała uwolnienie od tej należytości. (§. 12. ust. trzeci, lit. a, b i c ustawy.)

Jeżeli legitymacja upoważnia do jazdy tą lubową klasą, należytość stempłową uiścić należy według wymiaru, przepisanego dla najwyższej klasy, na jaką opiewa legitymacja.

Gdy legitymacja opiewa na kilka osób, należytość stempłową obliczyć należy za każdą z nich oddzielnie. Stosownie do tego należy także w razie, gdy legitymacja taka opiewa na nieoznaczoną szczegółowo ilość osób, oznać urzędowi wystawiającemu jeszcze przed wygotowaniem legitymacji, ile osób z niej ma korzystać, i według tego uiścić należytość stempłową.

Legitymacye do jazdy wolnej lub jazdy po cenie zniżonej, które wystawione są wprawdzie w krajobrazie, gdzie ustała obowiązuje, jednakże mają ważność tylko na liniach kolejowych, poza granicami tych krajów położonych, nie podlegają należytości stemplowej, w §ie 12ym ustawy zaprowadzonej.

Artykuł 14.

Uwolnienia.

1. Każdy zarząd kolejowy winien do końca marca 1903 uwiadomić naczelną władzą skarbową pierwszej instancji (art. 9), jakie wyjątkowe korzyści co do jazdy przynajmniej w myśl §u 12go, ustępu trzeciego, lit. a ustawy, na liniach, na których utrzymuje ruch.

2. Uwolnienie, przysługujące w myśl §u 12go, ustępu trzeciego, lit. b ustawy własnym funkcyonariuszom i robotnikom kolej żelaznych, tudzież funkcyonariuszom obcych przedsiębiorstw komunikacyjnych, stosuje się także do funkcyonariuszy w stanie spoczynku.

Uwolnienie, przysługujące członkom rodzin własnych funkcyonariuszy pewnej kolei, nie obejmuje legitymacji, upoważniających do jazdy na liniach obcych przedsiębiorstw komunikacyjnych. Przez członków rodzin rozumieć należy te osoby, które w instrukcjach c. k. kolej państwowych są jako tacy oznaczone, a uwolnienie to ma miejsce tylko o tyle, o ile dotyczące zniżenia nie przekraczają granic w tych instrukcjach wytyczonych.

3. Uwolnienia, przewidziane w §ie 12ym, ustępie trzecim, lit. c ustawy (ze względów publicznych, ze względu na służbę kolejową, z powodu ubóstwa lub ze względów humanitarnych) mogą być przyznawane tylko na podstawie przepisów służbowych dotyczących

cego zarządu kolejowego, wydanych lub zatwierdzonych przez Ministra kolei żelaznych. Dopóki przetakt przepis służbowy lub zostające z nim na równi zarządzenie nie będzie wydane lub zatwierdzone, dotyczące legitymacye podlegają opłacie stempelowej.

Wzmiankowany przepis służbowy (zarządzenie) przedłożyć należy w odpisie naczelnnej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

Artykuł 15.

Sposób uiszczania należytości stemplowej.

I. Należytość stemplowa od przekazów (legitymacyi) na wolną jazdę lub na jazdę po cenie zniżonej (§. 12 ustawy) uiszczana będzie z reguły zapomocą powszechnych znaczków stempłowych, a to w następujący sposób:

A. Od przekazów (legitymacyi), wystawianych przez zarządy kolej żelaznych, a mianowicie:

1. gdy chodzi o przekazy (legitymacye) na kilkakrotną jazdę:

Bez względu na to, czy tego rodzaju przekazy podlegają opłacie stempelowej, czy nie, należy je przed wydaniem zapisać pod roczną liczbą bieżącą, i to, o ile na nie używa się sporządzonych umyślnie formularzy, w osobnych rejestrach, o ile zaś takich formularzy niema w użyciu, w zeszytach z marginalem jukstowym (tak zwanych ternionach).

Tak rejesty, jak i terniony, powinny przed użyciem być urzędowo uwierzytelnione. W tym celu na pierwszej stronie takiego rejestru lub ternionu wyrazić należy jego przeznaczenie, oznaczyć, z ilu arkuszy się składa, i opatrzyć datą, tudzież podpisem biura wydającego; nadto przewlec należy przez taki rejestr lub ternion sznureczek, którego jeden koniec powinien wystawać z pierwszej kartki, a drugi z ostatniej.

Przygotowany w ten sposób rejestr lub ternion przedłożyć należy powołanemu do tego urzędowi w siedzibie biura wystawiającego, które, przekonawszy się o należytem wypełnieniu wzmiankowanych poprzednio warunków, przytwardzi jeden koniec sznureczka zapomocą laku i pieczętki urzędowej do pierwszego arkusza, a drugi do ostatniego.

Czynność ta należy w Wiedniu do głównego Urzędu stempelowego, w Pradze i Tryeście do Urzędu stempelowego, a w innych miejscowościach do urzędów poboru należytości (urzędów podatkowych itp.).

Znaczki stempłowe przylepiać należy w rejestrach, które zarząd kolejowy zostawia u siebie, lub na jukstach ternionów, na przeznaczonym na to miejscu obok dotyczącej pozycji, a następnie odjąć im wartość przez wyciśnięcie pieczęci kolejowej.

Przekazy na jazdę, za które zapłacono należytość, mają być opatrzone następującą klauzulą:

„Należytość stempłową w kwocie . . . K . . . h uiszczono“. Klauzulę tę trzeba należycie wypełnić.

O ile chodzi o przekazy wolne od stempla, wymienić należy w rejestrze lub na jukscie ternionu w kilku słowach ustawowy tytuł uwolnienia, względnie okoliczność uwolnienie uzasadniającą; dotyczące przekazy zaś opatrzyć należy dopiskiem: „Wolny od należytości według §u 12go, ust. 3, lit. a (względnie lit. b lub c) ustawy o podatku od biletów kolejowych“.

Zarządy kolejowe winny najpóźniej do końca marca 1903 uwiadomić właściwą naczelną władzę skarbową pierwszej instancji (artykuł 9), które biura kolejowe mają prawo wystawiania przekazów (legitymacyi), a gdyby w tym względzie zaszły jakieś zmiany, podać takowe rzeczonej władzy również do wiadomości.

2. Gdy chodzi o przekazy (legitymacye) na jazdę jednorazową lub na jedną jazdę do pewnej stacyi i napowrót.

Należytość stempłową od tego rodzaju przekazów uiszczać należy zapomocą znaczków stempłowych, które przylepiane będą bezpośrednio na legitymacyi, a to w następujący sposób:

- a) kwotę stempłową, jaka należy się za dotyczący przekaz, winien urząd wystawiający wyrazić liczebnie nie tylko na samym przekazie, lecz także na dotyczącej jukscie ternionu, względnie w rejestrze, który utrzymuje zamiast ternionu;
- b) tekst formularzy takich przekazów powinien być ułożony w ten sposób, iżby z niego dokładnie można było wyrozumieć, że przekazy te stają się ważnymi dopiero po wyciśnięciu na nich pieczęci kasy osobowej i że dopiero wtedy uważa się je za wystawione stanowczo;
- c) o ile chodzi o przekazy wolne od stempla, umieścić należy tak na jukscie ternionu, jak i na samym przekazie odpowiedni dopisek, o którym była wzmianka w punkcie 1;
- d) stronie należy polecić, żeby opatrzyła przekazy stempłowi podlegające na stosownem miejscu odpowiednimi znaczkami stempłowymi i przedłożyła je kasie osobowej w celu wyciśnięcia pieczęci;
- e) kasa osobowa przekonać się winna, czy kwota, na jaką opiewają przylepione znaczki stempłowe, zgadza się z kwotą przepisaną, a następnie odjąć im wartość przez wyciśnięcie stempla pociągowego; przekazów nieopatrzonych ani przepisanyimi znaczkami stempłowymi ani dopiskiem, tyczącym się uwolnienia od stempla, kasa osobowa nie będzie przyjmować.

O ile urządzenia zarządu kolejowego nie odpowiadają powyższym postanowieniom, Administracja skarbową może także względem przekazów do jazdy jednorazowej lub do jednej jazdy tam i naprzód zażądać uiszczenia należytości stempelowej w ten sposób, jaki przepisany został w punkcie 1ym co do przekazów na jazdy kilkakrotnie.

B. Od przekazów (legitymacyi), których nie wystawiają zarządy kolejowe, lecz inne władze i urzędy.

1. Od tego rodzaju przekazów (legitymacyi) na jazdę kilkakrotną należytość stempelowa uiszczana będzie w ten sposób, że znaczki stempelowe przylepi się na stosownem miejscu przekazu (legitymacyi), a władza wystawiająca odejmie im wartość przez wycięcie pieczęci urzędowej.

2. Co się tyczy przekazów na jazdę jednorazową lub na jedną jazdę tam i naprzód, postępuwać należy w sposób, przepisany powyżej pod A, punkt 2, względem takich samych przekazów, wystawionych przez zarządy kolejowe.

C. Przekazy (legitymacye), opiewające na linie kolejowe w krajach, w których ustawa o podatku biletowym ma moc obowiązującą, a wystawione poza obszarem tych krajów, nie podlegają należytości stempelowej zaraz przy wystawieniu, lecz dopiero wtedy, gdy się ich używa do jazdy w krajach objętych rzeczoną ustawą; należytość tę uiszczanie się będzie w krajach powyższą ustawą objętych bądź przez przylepienie na dotyczących przekazach (legitymacyach) znaczków stempelowych, którym kolej odejmie wartość swą pieczęcią urzędową, bądź w inny sposób, na jaki Administracja skarbową na szczególną prośbę zezwoli.

II. Zamiast przylepiać powszechnie znaczki stempelowe, można je w urzędzie stempelowym do tego przeznaczonym dać wydrukować na dotyczących formularzach i blankietach; Minister skarbu może na szczególną prośbę pozwolić także na bezpośrednie uiszczanie należytości stempelowej.

Artykuł 16.

Kontrola.

1. Jeżeli przy rewizji pociągu pokaże się, że przekaz (legitymacya) tego lub owego podróżnego nie jest opatrzony stemplem w myśl artykułu 15go przepisany lub dopiskiem, stwierdzającym uiszczanie należytości stempelowej albo uwolnienie od stempla, w takim razie w stacyjnej przeznaczeniu urzędniczej stacyjnej winni przedewszystkiem zażądać od podróżnego dodatkowego uiszczania należytości stempelowej; w przypadku takim przepisany znaczek stempelowy przylepić należy na przekazie (legitymacyi) i odjąć mu wartość przez wycięcie pieczęci stacyjnej lub pociągowej.

Jeżeli podróżny nic uczyni zadość temu wezwaniu, organa stacyjne winny spisać wywód urzędowy według wzoru, załączonego tu dla przykłodu, i odesłać takowy naczelnnej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

2. Przekazy (legitymacye) odebrane podróżnym razem ze zużytymi biletami w stacyi przeznaczenia, mogą być przez organa Administracji skarbowej poddane sprawdzeniu, a to w celu przekonania się, czy obowiązek zapłaty należytości stempelowej został dopełniony.

W tym samym celu dozwolić należy organom Administracji skarbowej na ich żądanie przeglądania rejestrów lub ternionów, jakie poszczególne zarządy kolejowe utrzymują w celu zapisywania wydanych przekazów (legitymacyi).

Artykuł 17.

Zastosowanie powszechnych przepisów o należytościach stempelowych i bezpośrednich.

.Do należytości stempelowej od przekazów (legitymacyi) na wolną jazdę lub jazdę po cenie zniżonej stosowane być mają, o ile nie chodzi o przypadki, które podlegają szczególnym postanowieniom ustawy i niniejszego rozporządzenia, ogólne przepisy o należytościach stempelowych i bezpośrednich, osobliwie w kwestiach, tyczących się obowiązku uiszczania należytości, dopełnienia powinności stempelowej, odpowiedzialności, niekorzystnych następstw przekroczenia ustawy, przedawnienia itd.

V. Postanowienia przechodnie i końcowe.

Artykuł 18.

Bilety jazdy, wydane przed chwilą, w której ustawa zacznie obowiązywać.

1. Bilety, wydane przed upływem roku 1902, a przeznaczone do użycia po upływie tegoż roku, podlegają ze zasadą podatkowi biletowemu, o ile się z nich robi użytek a nie zachodzą przy tem przypadki wyjątkowe, w punkcie 3im wzmiarkowane.

2. Podatek od biletów w punkcie 1ym oznaczonych, pobrać należy w razie użycia ich do jazdy w roku 1903 dodatkowo, a wykazawszy takowy w ogólnej sumie jednocześnie z sporządzeniem stanowczego obrachunku za ten miesiąc, w którym pójście nastąpiło, oddać do kasę państwa; gdyby jednak podatek ten policzono podróżnym przy wydawaniu biletów już w roku 1902, w takim razie należy go jednocześnie z ostatecznym obrachunkiem za styczeń 1903 wykazać w sposób powyżej oznaczony i odesłać do kasę państwa.

3. Od podatku biletowego są uwolnione:

- a) bilety na pewne okresy czasu wydane, tudzież bilety abonamentowe, o ile ważność ich zaczęła się przed 1. października 1902, a upływa najpóźniej z końcem września 1903;
- b) inne bilety (bilety do jazdy jednorazowej i bilety powrotnie, bilety okrężne itd.), o ile zaczęto ich używać przed 1. stycznia 1903, a ważność ich upływa najpóźniej 28. lutego 1903.

Artykuł 19.

Przekazy (legitymacye), wydane przed chwilą, w której ustawa zacznie obowiązywać.

Przekazy (legitymacye) na wolną jazdę, tudzież na jazdę po cenie zniżonej, które wydano przed upływem roku 1902, a których ważność rozpoczyna się dopiero od 1. stycznia 1903 lub od chwili późniejszej, podlegają w razie użycia ich od 1. stycznia 1903 należności stempelowej w myśl §u 12go, chyba że zachodziłyby przypadek uwolnienia w myśl ustępu trzeciego §u 12go ustawy.

W przypadkach takich należność stempelowa uiszczać należy, o ile tego w miarę postanowień artykułu 15go jeszcze nie uczyniono, przez przypieczętowanie dotyczących przekazach przed ich użyciem znaczków stempelowych, którym hiuro wystawiające

odejmie wartość odciskiem pieczęci urzędowej lub służbowej.

Artykuł 20.

Uwolnienie od stempla.

Podania, wnoszone w myśl artykułów 5, 6, 7, 11, 12, 14, 15, 16 i 18 rozporządzenia w celu uskutecznienia opłaty podatku, w celu przyznania uwolnienia od podatku lub opustu z tegoż, lub w celach kontroli i ewidencji, tudzież załączki tych podań, są wolne od stempla.

Artykuł 21.

Chwila, w której rozporządzenie zacznie obowiązywać.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać w ogólności jednocześnie z ustawą z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, t. j. od dnia 1. stycznia 1903; jednakże postanowienia, zawarte w artykułach 5, 6, 11, 12, 14, 15, 18 i 19, o ile ich przedmiotem są zarządzenia, które poczynie należy już przed 1. stycznia 1903, aby wykonanie ustawy przygotować, nabędą mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

Firma zarządu kolejowego:

Wzór do artykułu 7.

Stanowczy obrazunek

nałeżności z tytułu podatku od biletów jazdy za ruch osobowy na własnych liniach, tudzież na liniach, utrzymywanych na rachunek innych przedsiębiorstw,

za miesiąc

Firma zarządu kolejowego:

Wzór do artykułu 16.

Wywód urzędowy.

Przy pociągu Nr. . . . znaleziono dnia u wymienionego poniżej podróźnego przekaz (legitymacyę) na jazdę wolną jazdę po cenie zniżonej, wystawiony dla jazdy jednorazowej lub jazdy z powrotem . . . klasą, nieopatrzony ani przepisany stemplem, ani dopiskiem stwierdzającym uwolnienie od stempla (uiszczenie stempla ^{*)}):

Imię i nazwisko, charakter	Adres	Biuro wystawiające, znak i numer przekazu (legitymacyi)	U w a g a

O tem uwiadamia się niniejszem w myśl artykułu 16go rozporządzenia ministeryjnego z dnia 11. października 1902, Dz. u. p. Nr. 195, wydanego w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od biletów jazdy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153.

Pieczęć stacyji
Dzień

Podpis:

^{*)} Wyrazy nieodpowiednie przekreślić.

